

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדָּשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדְוֹץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ה - חלק ח'

קונטרס 728

מופץ ללא מטרות רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיה מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעייה"ק בית שמש תובב"א

עֲזָרֵי מַעַם הַשֵּׁם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר

הַזֶּהָר וְהַעֲרָב רַב

וְכָל הַמְסַתְמַעַף

חֵלֶק י"ז

יִלְקוּט מֵאִמְרִים

דיבורי נבואה ורוח הקודש מזהוהר הקדוש ומהאר"י הקדוש
זימהבעל שם טוב הקדוש ותלמידיו הקדושים שבאחרית הימים
יהיו רוב המנהיגים והראשים מהערב רב, וסימנים איך
להכירם, וגודל החיוב להתרחק מהם ומהמונם, והעזרה
להתפלל להנצל מהם, וביאורים רבים בענינים אלו

נִדְפַס בְּשַׁנַּת תַּשַּׁס"ה לַפ"ק
וְעִכְשָׁו יוֹצֵא לְאוֹר בְּהוֹצֵאתָה לְשָׁנִיָּה
עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֶּהָר הָעוֹלָמִי"
תַּמּוּז תַּשַּׁע"ע לַפ"ק
עִידָה"ק בֵּית שְׁמֹשׁ תוֹבֵב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבודות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת
מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א

מכתבי הסכמה

מגדולי ישראל כבר באו בדפוס בשאר הספרים
שהוצאנו לאור - וזכרון אחד עולה לכאן ולכאן.

לקנות הספרים במחיר מסובסד:
אצל חנות הספרים של ר' פנחס ראובן הי"ו
ברחוב השומר 74 בני ברק

או אצל "מפעל הזוהר העולמי"
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

**כָּל אֶחָד וְאֶחָד יִזְכֶּה אֶת הַרְבִּים לְצַלֵּם וּלְחַלֵּק
הַסְּפָרִים לְהַכְפִּיל וּלְשַׁלֵּשׁ זְכוּתֵיכֶם בְּאַלְפֵי אַלְפִים
וְרִבּוֹא רִבּוֹת. וְכָל הַמְזַמֵּה אֶת הַרְבִּים זֹכֵה לְבָנִים
צְדִיקִים וּלְכָל הַהִבְטָחוֹת הַרְשִׁיבִי זֵיע"א**

הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובליילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה (זהר הקדוש, חלק א, כ:).
אילו היו יודעים בני העולם גדל השקר להחזיר חברו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א).

מצוה שאיתה רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקמיין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש בשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקימה באהבה לכבוד קודשא בריך הוא וכו' (זהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד).

כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, ומצוה שאין לה רודפים רדף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

הספינה, זו שכינה התחנתונה, שנאמר בה ותגל מרגלותיו ותשכב, וישכב וירדם, ותשכב, ושוכבת לעפר, וזהו וישכב וירדם. ולמה נפלה? משום שפרחה ממנה הרוח, שהיא העמוד האמצעי שסומך אותה, והיא נפלה, ובאותו זמן נאמר בה איכה ישבה בך, ומי גרם את הירידה שלה? משום שבטלו ישראל תורה ומצוה. באותו הזמן שהיא יורדת בין הרגלים, ישראל בניה לחוצים בין הרגלים, והם במחלות ובמכות, באותו הזמן שהגוף בבית המחלות שהם ישראל, והשכינה עמהם שהיא יונה, מה כתוב בו? ויקרב אליו רב החובל, אותו שמחבל בכשר בבית המחלה.

ועוד, מי הוא רב החובל? אותו שנאמר בו אם חבל תחבל שלמת רעך, חבל בבית ראשון, תחבל בבית שני, והוא גדול כל מנהיגי הספינה, ומה אומר לו? קום קרא אל אלהיך, שהרי הדינים באים עליך ועל בניך. הרי בעלי החובות מתפנסים, שהם טובכים את הספינה שלך, שהם הרוחות הרעות, הסתפל בזכותיך, באותם איברים שמתעסקים בתורה ובמצוות טובות, ויחזירו את השכינה העליונה, שהיא תשובה, עליך, והיא הגנה עליך, שעליה נאמר כנשר יעיר קנו, זו ירושלים, על גוזליו ירחף, שהם ישראל, יפרש כנפיו עליהם, בשבת וימים טובים, ובגללה מברכים בהם, ברוך אתה יהוה הפורס סכות שלום. ובזמן שפורשת כנפיה על ישראל, נאמר קתחו ישאהו על אברתו, כמו שבארזהו ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ומשום זה קום קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך, ושוב בה לרבונך שהוא הקדוש

בה (רות ג ז) ותגל מרגלותיו ותשכב, שכיבת לעפרא, ודא איהו (יונה א ה) וישכב וירדם, ואמאי נפלת, בגין דפרח מנה רוחא דאיהו עמודא דאמצעיתא דסמיה לה, ואיהי נפלת, ובההוא זמנא אתמר בה (איכה א א) איכה ישבה בך, ומאן גרים נחיתו דילה, בגין דבטילו ישראל אורייתא ומצוה, בההוא זמנא דאיהי נחתת בין רגלין, ישראל בנהא אינון מהודקין בין רגלין, ואינון במרעין במכתשין, בההוא זמנא דגופא בבי מרעין דאינון ישראל, ושכינתא עמהון דאיהי יונה, מה פתיב ביה (יונה ו ט) ויקרב אליו רב החובל, ההוא דחביל בשרא בבי מרעא.

ועוד מאן רב החובל ההוא דאתמר ביה (שמות כב כח) אם חבול תחבול שלמת רעך, חבול בבית ראשון, תחבול בבית שני, ואיהו רב דכל מנהיגי ספינה, ומה אמר ליה (יונה א ט) קום קרא אל אלהיך, דהא דינין קא אתיין עלך ועל בניה, הא מארי דחובין מתפנשין, דאינון סחרין לספינה דילך דאינון רוחין בישיין, אסתפל בזכוון דילך, באלין אברים דמשפדלין באורייתא ובפקודין טבין, ויחזירו שכינתא עלאה דאיהי תיובתא עלך, ואיהי אגינת עלך, דעלה אתמר (דברים לב טא) כנשר יעיר קנו דא ירושלים, על גוזליו ירחף (שם) דאינון ישראל, יפרוש כנפיו עלייהו בשפתא וימין טבין, ובגינה מברכין בהון (דף נג ע"ב) ברוך אתה יהוה הפורס ספת שלום, ובזמנא דפרישת גדפהא על ישראל אתמר (דברים לב יא) יקתחו ישאהו על אברתו, כמה דאוקמוהו (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים וכו', ובגין דא קום קרא אל קרא אל אלהיך, שהיא שכינה עליונה, שהיא התשובה שלך,

אֵלֵהִי דַּאִיְהִי שְׂכִינְתָא עֲלָא, דַּאִיְהִי
 תִּיּוֹבְתָא דִּילָךְ, וְתוֹב בְּהַ לְמֵאֲרָךְ דַּאִיְהוּ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, אִסְתַּכַּל דְּשַׁפְחָה בִּישָׁא שְׁלֵטָא עֲלֵךְ
 דַּאִיְהִי טַפְּה סְרוּחָה, וְעֲלָה אֲתָמֵר (איוב א
 ז) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תְּבֵא, דְּכָל
 חוּבִין אִינוּן מֵאֲבָרִין דְּטַפְּה סְרוּחָה, דְּבִגְיִנָּה
 אֲתָמֵר לְגַבֵּי חַיִּיבֵיָא מֵאִן בָּאתָ מְטַפְּה סְרוּחָה,
 וַיַּחֲתֵרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב אֶל הַיִּבְשָׁה (יונה א יג)
 בְּתִיּוֹבְתָא, וְלֹא יָכוּלוּ כִּי הֵימָּן, דַּאִיְהוּ גְזֵרַת
 דִּינָא, הוּלָךְ וְסוּעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּהוּא זְמַנָּא וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל לְבֹועַ אֶת
 יוֹנָה (שם ב א), דַּא גְּלוּתָא קִדְמָתָא,
 דַּאֲתָמֵר בֵּיהּ וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכַּתֵּי הַסְּפִינָה, וְדַא
 הוּא (בראשית מו ד) אָנְכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָה, כְּמָה
 דַּאֲוֹקְמוּהוּ בְּכָל אֲתֵר דְּגָלוּ יִשְׂרָאֵל שְׂכִינְתָא
 עֲמָהוּן, קִלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל עוֹבְדֵיהוֹן, בֵּיהּ זְמַנָּא
 אֲתָמֵר בְּהוֹן (שמות א ח) וַיִּקָּם מֶלֶךְ חָדָשׁ עַל
 מִצְרַיִם, וְדַא פְּרַעָה, עֲלִיהּ אֲתָמֵר וַיִּמְן יְהוָה
 דַּג גְּדוֹל לְבֹועַ אֶת יוֹנָה, דְּבַעַא לְבַטְלָא
 יִשְׂרָאֵל מֵעַלְמָא, הֵדַא הוּא דְּכַתִּיב (שם כב) כָּל
 הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹוֶרָה תִּשְׁלִיכוּהוּ, לְקַבְּלִיהּ וַיִּמְן
 יְהוָה דַּג גְּדוֹל לְבֹועַ אֶת יוֹנָה, לְקַטְלִיהּ,
 לְבֹועַ יוֹנָה לֹא פְתִיב, אֶלֹא לְבֹועַ אֶת יוֹנָה,
 אֶת אֲתָא לְרַבּוֹת רַעֲיָא מְהִימְנָא דְּעַתִּיד
 לְאַתִּיבְהָא אֲוִרִיתָא עַל יְדֵיהּ, דַּאִיְהִי מֵאֲלִ"ף
 וְעַד תִּי"ו, כָּל אֲלִין גְּלוּלִין עַל יְדֵיהּ הוּוּ, וְדַא
 אִיְהוּ דַּג גְּדוֹל, דַּאֲתָמֵר בֵּיהּ (יחזקאל כט ג) הַתַּנִּין
 הַגְּדוֹל, אִיְהוּ דַּג מִצְרַיִם, וּבַת זִוְגִיָּה דְּגָה (יונה
 ב א) וַיַּתְּפֵלֵל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֵלֵהִי"ו מִמְּעֵי
 הַדָּגָה, מָאן מְעֵי הַדָּגָה אֲלִין מִצְרַאִי.
 וְעוֹד וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל, דַּא טְחוּל לִילִית
 דַּאִיְהִי עֵרֵב רַב מֵהוּא רַב הַחוּבֵל (ג"א

בְּרוּךְ הוּא, הִסְתַּכַּל שְׁשַׁפְחָה רַעָה
 שׁוֹלֵטַת עֲלֵיךְ, שְׂהִיא טַפְּה
 סְרוּחָה, וְעֲלִיהּ נֹאֲמֵר (איוב א
 ז) וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן מֵאִן תְּבֵא.
 שְׂכַל הַחַטָּאִים הֵם מֵאֲבָרִים שְׁל
 טַפְּה סְרוּחָה, שְׂבַגְלָלָה נֹאֲמֵר
 לְרַשְׁעִים מֵאִן בָּאתָ? מְטַפְּה
 סְרוּחָה. וַיַּחֲתֵרוּ הָאֲנָשִׁים לְהָשִׁיב
 אֶל הַיִּבְשָׁה, בְּתַשׁוּבָה, וְלֹא יָכוּלוּ,
 כִּי הֵימָּן, שְׂהוּא גְזֵרַת הַדִּין, הוּלָךְ
 וְסוּעֵר עֲלֵיהֶם.

בְּאוּתוּ זְמַן וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל
 לְבֹועַ אֶת יוֹנָה, זו גְלוּת רֵאשׁוּנָה,
 שְׂנֵאֲמֵר בּוּ וַיּוֹנָה יָרַד אֶל יַרְכַּתֵּי
 הַסְּפִינָה, וְזֵהוּ אָנְכִי אֲרַד עִמָּךְ
 מִצְרַיִמָה, כְּמוֹ שְׂבַאֲרוּהוּ, בְּכָל
 מְקוֹם שְׂגָלוּ יִשְׂרָאֵל - שְׂכִינָה
 עִמָּהֶם, קִלְקְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵעֲשִׂיהֶם,
 בְּאוּתוּ זְמַן נֹאֲמֵר בְּהֵם וַיִּקָּם מֶלֶךְ
 חָדָשׁ עַל מִצְרַיִם, וְזֵה פְרַעָה,
 שְׂעֲלִין נֹאֲמֵן וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל
 לְבֹועַ אֶת יוֹנָה, שְׂרַעָה לְבַטְלָא אֶת
 יִשְׂרָאֵל מִן הַעוֹלָם, זֵהוּ שְׂכַתוּב
 כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיְאֹוֶרָה תִּשְׁלִיכְהוּ,
 כְּנִגְדוּ וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל לְבֹועַ
 אֶת יוֹנָה, לְהַרְגוּ. לֹא כְתוּב לְבֹועַ
 יוֹנָה, אֶלֹא לְבֹועַ אֶת יוֹנָה. אֶת,
 בָּא לְרַבּוֹת אֶת הַרְוּעָה הַנֶּאֱמָן
 שְׂעִתִּידָה לְהַנְתֵּן תּוֹרָה עַל יְדוּ,
 שְׂהִיא מֵאֲלִ"ף עַד תִּי"ו, כָּל
 הַגְּלוּלִים הַלְלוּ הִיוּ עַל יְדוּ, וְזֵהוּ
 דַּג גְּדוֹל, שְׂנֵאֲמֵר בּוּ הַתַּנִּין הַגְּדוֹל,
 הוּא דַּג מִצְרַיִם, וּבַת זִוְגִי דְּגָה,
 וַיַּתְּפֵלֵל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֵלֵהִי"ו
 מִמְּעֵי הַדָּגָה. מִי הֵם מְעֵי הַדָּגָה?
 אֵלוּ הַמִּצְרַיִם.

וְעוֹד, וַיִּמְן יְהוָה דַּג גְּדוֹל, זֵהוּ
 טְחוּל, לִילִית, שְׂהִיא עֵרֵב רַב,
 מֵאוּתוּ רַב הַחוּבֵל (זה סמא"ל. דְּגָה, זֵה
 נח"ש ליל"ית, בת זוגו של אוהו רב החובל, טחול,
 שְׂהוּא עֵרֵב רַב) שְׂנֵאֲמֵר בּוּ וַיִּמְן יְהוָה
 רַב עֲלָה אֲתָם וְכוּ', וְטְחוּל הוּא

דַּא סמא"ל, דְּגָה דַּא נח"ש ליל"ית בת זוגיה מנהווא רב החובל

בִּיהַּ (שמות יב לח) וְגַם עָרַב רַב וכו', וּטְחוּל אִיהוּ שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עַלִּיהּ אֲתַמַּר (קהלת ז ט) כִּי הַפְּעֵס בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ, לְבַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה דָּא נַפְשָׁא, מִסְטָרָא דִּילִיהּ (שמות ו ט) וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה מִסְטָרָא דְכַבֵּד, דְּאֲתַמַּר בִּיהַּ (שם ז ט) כָּבֵד לֵב פְּרַעֲזָה, תִּכְבֵּד הַעֲבֹדָה, (שם ה ט) מִסְטָרָא דְמָרָה (שם א ט) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם.

שְׁחוֹק הַפְּסִיל, עַלִּיו נֶאמַר כִּי הַפְּעֵס בְּחִיק פְּסִילִים יְנוּחַ. לְבַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, זֶה הַנֶּפֶשׁ, מִהַצַּד שְׁלוֹ - וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה מִקְצֵר רוּחַ, וּמַעֲבֹדָה קָשָׁה - מִצַּד הַכְּבֵד, שְׁנֶאמַר בּוֹ כָּבֵד לֵב פְּרַעֲזָה, תִּכְבֵּד הַעֲבֹדָה. מִצַּד שֶׁל הַמָּרָה - וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם.

דְּג גְדוֹל הוּא עָרַב רַב, שֶׁהִם (שהוא) רַב הַחוּבֵל, מִי חוּבֵל? אֵלָּא גְדוֹל מְכַל מְלֹאכֵי חַבְלָה, הוּא חוּבֵל וְהוּא חַבְלָה, עָרַב רַב הֵם בְּנֵי לִילִי"ת הַרְשָׁעָה, שְׂבָהֶם חֲטָאוּ יִשְׂרָאֵל וְחַבְלוּ אֶת בְּשָׂרָם בְּאוֹת הַבְּרִית, הֵם גְּדוֹלִים עַלִּיהֶם בְּגִלּוֹת, וְהֵם דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם זֶה אֲמָרוּ וְכָרְנוּ אֶת הַדְּגָה וכו'.

וּבִזְמַן שֶׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, הָרַג מֵהֶם רַבִּים, וּבְגִלּוֹת הָאֲחֻרֹנָה עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַרְגֵם אוֹתָם, וְזֶה וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בִּיאוֹר מֵתָה, וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֹר, זֶה הַתּוֹרָה, שְׁנֶאמַר בָּהּ וְתוֹרָה אוֹר, סְרַחָה אֲלֵיהֶם, וְנֶאמַר בְּיִשְׂרָאֵל כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ. אוֹר הוּא ר"ז. הַיָּאֹרָה, בַּת זִוְגוּ שֶׁל אוֹתוֹ הַיָּאֹר, שְׁנֶאמַר בּוֹ וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, כְּמוֹ כֵּן בְּגִלּוֹת הָאֲחֻרֹנָה (הַיָּאֹרָה) הַזֵּהָרָה בּוֹ הִיָּה ר"ז, שֶׁהוּא אוֹר הַגְּאֻלָּה הָאֲחֻרֹנָה, לְקַיֵּם פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נַפְלְאוֹת, וְזֶהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל הַבַּת תִּחְיֶה, אֵלָּה שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה שְׂבַעֲלָ פֶה. דְּבַר אַחַר, וַיִּמַן יְהוָה דְּג גְדוֹל לְבַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה, זֶה עֲנִיּוּת שֶׁהוּא עֲצָב, וְהַנְּקָבָה שְׁלוֹ עֲצָבוֹן. הַזְכָּר דְּג, הַנְּקָבָה דְּגָה. זֶהוּ וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי"ו מִמַּעַי הַדְּגָה,

דְּג גְדוֹל אִיהוּ עָרַב רַב, דְּאִינוּן (ג"א דִּיאִהוּ) רַב הַחוּבֵל, מָאן חוּבֵל אֵלָּא רַב מְכַל מְלֹאכֵי חַבְלָה, אִיהוּ חוּבֵל, וְאִיהוּ חַבְלָה, עָרַב רַב בְּנֵין דְּלִילִית חַיִּיבָא, דְּבַהוּן חָאבוּ יִשְׂרָאֵל וְחַבְלִילוּ יַת בְּשָׂרֵיהוּ בְּאֵת בְּרִית, אִינוּן רַב עַלִּייהוּ בְּגִלּוֹתָא, וְאִינוּן דְּגָה לְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא אֲמָרוּ (במדבר יא ה) וְזָכְרְנוּ אֶת הַדְּגָה וכו'.

וּבִזְמַנָּא דְנַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם קְטִיל מַנִּייהוּ סְגִיאִין, וּבְגִלּוֹתָא בַּתְרָאָה עֲתִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַטְלָא לֹון, וְדָא אִיהוּ (שמות ז ט) וְהַדְּגָה אֲשֶׁר בִּיאוֹר מֵתָה, וַיִּבְאֵשׁ הַיָּאֹר דָּא אוֹרִייתָא, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (משלי יג) וְתוֹרָה אוֹר, סְרַחַת לְגַבְיֵיהוּ, וְאֲתַמַּר בְּיִשְׂרָאֵל (שמות א כב) כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, אוֹר אִיהוּ ר"ז, הַיָּאֹרָה בַּת זִוְגִיָּה דִּהוּא אוֹר, דְּאֲתַמַּר בָּהּ (שם י כג) וְלִכְל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִיָּה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם, כְּגוֹנוּנָא דָּא בְּגִלּוֹתָא בַּתְרָאָה (הַיָּאֹרָה) הַזֵּוְהָרָה בִּיהַּ הָוָה ר"ז, דְּאִיהוּ אוֹר דְּפוּרְקָנָא בַּתְרִייתָא, לְקַיֵּים (מִיכָה ז טו) פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאָנוּ נַפְלְאוֹת, וְדָא אִיהוּ כָּל הַבֵּן הַיְלֹוד הַיָּאֹרָה תִּשְׁלִיכֶהוּ, וְכָל הַבַּת תִּחְיֶה, אֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרִייתָא דְבַעַל פֶּה.

דְּבַר אַחַר וַיִּמַן יְהוָה דְּג גְדוֹל לְבַלּוֹעַ אֶת יוֹנָה (יונה ב א), דָּא עֲנִיּוּתָא, דְּאִיהוּ עֲצָב,

וּנּוֹקְבָא דִּילִיהּ עֲצָבוֹן, דְּכוּרָא דְּג נּוֹקְבָא דְּגָה, דָּא הוּא (שם ב) וַיִּתְפַּלֵּל יוֹנָה

אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מִמְעַי הַדָּגָה, מִפִּפְנֵי
 דְעֵנְיוֹתָא דְמַטֵּי לְמַעוֹי דִישְׂרָאֵל, בְּהֵוָה זְמַנָּא
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר (שם)
 (א) בְּדוּחְקָא דְדֹאגָה דְלֵהוֹן דְדוֹאגִין מִן
 עֵנְיוֹתָא, מְדוּחְקָא יִפְקוֹן מִן גְּלוּתָא, הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב (שמואל ב' כב כח) וְאֵת עֲנֵי תוֹשִׁיעַ, דָּא
 נְבוּאָה דִיוֹנָה דְנִתְנַבֵּא דִיִּפְקוֹן יִשְׂרָאֵל מִן
 גְּלוּתָא בְּדֹאגָה (ס"א בְּדוּחְקָא) דְעֵנְיוֹתָא, וּבִימִינָא
 יִפְקוֹן, (דף נד ע"א) בְּגִין דְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין אִיהוּ
 עֲנֵי דְאִתְקַשְׁר בִּימִינָא, דְאִיהוּ פֶסַח, כְּגוֹינָא
 דִישְׂרָאֵל דְאִתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל טו ז) וְאֵת עֵרוֹם
 וְעֲרִיָה, וְהֵאֵי יוֹנָה אִיהִי יוֹנָה דְתִיבַת נַח.

מִרְעַב הַעֲנֵי שְׂמָגִיעַ לְמַעֵי יִשְׂרָאֵל.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
 וַיִּקְא אֶת יוֹנָה וְגוֹמֵר, בְּדַחַק שֶׁל
 הַדָּגָה שֶׁלָּהֶם שְׂדוּאָגִים מִן
 הָעֵנְיוֹת, מִדְּחִיק יֵצְאוּ מִן הַגְּלוּת,
 זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְאֵת עֲנֵי תוֹשִׁיעַ,
 זו הַנְּבוּאָה שֶׁל יוֹנָה שֶׁהִתְנַבֵּא
 שִׁיֵּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת בְּדֹאגָה
 (בְּדַחַק) שֶׁל עֲנֵי, וּבְכִימִין יֵצְאוּ,
 מִשׁוֹם שְׂצַדִּיק ח"י הַעוֹלָמִים הוּא
 עֲנֵי שְׂנַקְשֵׁר בְּכִימִין, שֶׁהוּא פֶסַח,
 כְּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בְּהֶם וְאֵת
 עֵרוֹם וְעֲרִיָה, וְהִיוֹנָה הַזֶּה הִיא
 הַיּוֹנָה שֶׁל תִּבְתַּת נַח.

דְבַר אַחַר (יוֹנָה ב' יא) וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג וַיִּקְא
 אֶת הַיּוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה, קָם סָבָא מִפְתֵּר
 טוֹלָא פְתַח וְאָמַר, וְהֵמֶן פְּזָרַע גַּד הוּא (במדבר
 יא ז) מֵאֵי פְזָרַע גַּד, אֶלָּא גַּד אִיהוּ יְמִינָא
 וּשְׂמָאֵלָא, גְּמוּ"ל דְלִי"ם, פְּזָרַע גַּד דָּא יוֹנָה
 י' וְדָאֵי, טְפָה חֲנוּרְתָא, דְבִיָּה אֲשַׁתְּלִים גַּד
 וְאִתְעַבִּיד גִּיד, וְעַל דָּא הָאֵי זֶרְעָא דְאִיהִי יו"ד
 דְאִיהִי טְפָה קְדִישָׁא, אִתְמַר (יוֹנָה ב' יא) וַיִּקְא אֶת
 יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה דְאִיהִי נוֹקְבָא, וּמִמָּה דִּהְיוֹת
 יִבְשָׁה ה' אִתְקָרִיאַת אֶרֶץ, לְאַפְקָא זֶרְעִין
 וְאִיבִין, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א' ז) וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְיִבְשָׁה אֶרֶץ, וּלְמַקְוֵה הַמַּיִם קָרָא
 יַמִּים, דָּא מַקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְעֵת
 צָרָה (ירמיה יד ח).

דְבַר אַחַר, וַיֹּאמֶר יְהוָה לְדָג
 וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה, קָם
 זְקָן מֵאחַר הַצַּל, פְּתַח וְאָמַר:
 וְהֵמֶן פְּזָרַע גַּד הוּא, מַה זֶה פְּזָרַע
 גַּד? אֶלָּא גַּד הוּא יְמִין וּשְׂמָאֵל,
 גְּמוּ"ל דְלִי"ם, פְּזָרַע גַּד זֶה יוֹנָה,
 י' וְדָאֵי, טְפָה לְכַנָּה, שְׂבֹו נִשְׁתַּלֵּם
 גַּד וְנִעְשָׂה גִיד, וְעַל כֵּן הַזֶּרַע הַזֶּה
 שֶׁהוּא יו"ד, שֶׁהִיא טְפָה קְדוּשָׁה,
 נֶאֱמַר וַיִּקְא אֶת יוֹנָה אֶל הַיִּבְשָׁה,
 שֶׁהִיא נְקֻבָּה, וּמִמָּה שֶׁהִיָּתָה
 יִבְשָׁה ה', נִקְרָאת אֶרֶץ, לְהוֹצִיא
 זֶרְעִים וּפְרוֹת. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיִּקְרָא
 אֱלֹהִים לְיִבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמַקְוֵה
 הַמַּיִם קָרָא יַמִּים, זֶה מַקְוֵה
 יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעוּ בְעֵת צָרָה.
 מְקוֹר הַפְּזָרַע מֵאוֹתוֹ הַזֶּרַע
 שֶׁנִּמְשָׁךְ מִהַמַּחַם הָעֲלִיּוֹן, וְהַטְּפָה
 (הַיָּא) הַזֶּה הִיא י' קְטָנָה, כְּשִׁיִּצְאָת
 א מִן הַמַּחַם שֶׁהִיא חֲכָמָה, כֹּל
 סְפִירָה נוֹטֶלֶת חֻלְקָה, עַד
 שֶׁנִּחְלָקֶת לְתַשְׁע נְקֻדוֹת, וּכְשֶׁכֵּל
 אַחַד נוֹטֵל חֻלְקוֹ, נִשְׁאָרֶת עֲשִׂירִית
 מִכֹּל הַטְּפוֹת, שֶׁנוֹטֶלֶת אוֹתָהּ
 הַיִּבְשָׁה שֶׁהִיא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה
 סֵלֶת, וּבִשְׂבִילָהּ מַעֲשָׂרִים.

דְּנִטְלִית הִיא יִבְשָׁה דְאִיהִי עֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֵלֶת, וּבְגִינָה מְעֻשְׂרִין.

וְהָיָא טְפָה בְּעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא אַתְאַרְכַּת,
 וְאַתְעַבִּידַת זְרַע ו', דְּכָלִּיל שִׁית סְטָרִין,
 וּכְמָה דְכָל סְפִירָן נְטִלִין חוּלְקִיהוֹן מֵהֵהוּא
 טְפָה, הָכִי נְטִלִין מְזַרַע (נ"א מֵהֵהוּא זְרַע) דְּאִיהוּ
 ו', כַּד אִיהוּ זְעִיר אַתְעַבִּיד שִׁית, כַּד נְטִיל
 בִּיז'ד סְלִיק לְשִׁתִּין, שִׁית זְמַנִּין עֶשְׂר, אַבְל כַּל
 סְפִירָן כַּל חַד אִיהוּ תִשְׁע, וּמְלָכוּת בְּה אֲשַׁתְּלִים
 כַּל חַד לְעֶשְׂר, וּכְלָא אַתְמַשְׁף לְגַבְיָה דְגִיד
 דְּאִיהוּ צְדִיק, וּמַנְיָה לְהֵהוּא יַבְשָׁה, וּבְהֵהוּא
 זְמַנָּא דְאַרְיִק בְּה כְּלָא אַתְקַרִּיאַת תִּיבַת נַח,
 וְרִזָּא דְמַלְהָ וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי (בראשית
 ח' א'). מַה דְהוֹת ה' יַבְשָׁה, אַתְעַבִּידַת ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וּתְנַח וְדָאי בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, וְדָא אִיהוּ
 גִיד צְדִיק ח"י עֲלָמִין, בְּגִין דְמַנְיָה נְפִיק זְרַע
 לְהָאֵי יַבְשָׁה.

וְכֵר מָאן דְּאַפִּיק הָאֵי זְרַע דְּאִיהוּ נְבִיעוּ
 מְלַעֲיָלָא דְלָא בְּהָאֵי יַבְשָׁה, גְרִים פְּרוּדָא
 כְּהֵהוּא נְבִיעוּ, כְּכִיכּוּל פְּאֵלוּ אַתְפַּסֵּק נְבִיעוּ
 דְשְׁכִינְתָּא, וְיִתְרַבָּה נְבִיעוּ דְסֵטְרָא אַחְרָא,
 דְּאִינוּן מִי טוּפְנָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ו'
 ט') וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל הָאָרֶץ, בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא דְלִית נְבִיעוּ בְּהֵהִיא יַבְשָׁה דְהִיא כְּבֻדָּה,
 אַתְעַבִּידַת קְלָה, לְאַסְתַּלְקָא מְעַל יִשְׂרָאֵל,
 וְאַתְמַר בְּה (שם י') וַתָּרֶם מְעַל הָאָרֶץ, וְלֹא נַחֲתַת
 עַד יִרְחַא שְׁבִיעָאָה, דְּאַתְמַלִּיאַת בְּזַכּוּן דִּילָהּ
 וְאִיהִי כְּבֻדָּה נַחֲתַת, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם ח'
 ט') וַתַּנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תִשְׂרִי
 דְרוּעָא שְׁמַאלָא, דְּאִי הוּוּ נְפִקִין בֵּיה יַפְקוּן
 בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁתָּארוּן אֶלָּא חַד מְעִיר וּשְׁנַיִם
 מִמִּשְׁפַּחָה, חַד מְעִיר כְּגוֹן נַח, וּשְׁנַיִם
 מִמִּשְׁפַּחָה כְּגוֹן שֵׁם וַיִּפְת, וּמֵאַחַרְנִין שְׁנַיִם
 שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מֵאִינוּן עַמֵּי הָאָרֶץ דְּדַמְיִין

וְאוֹתָהּ הִטְפָּה מִתְאַרְכַּת כְּעַמּוּד
 הָאֲמַצְעִי וְנַעֲשִׂית זְרַע ו', שְׁכּוּלִל
 כַּל שִׁשַּׁת הַצְּדָדִים, וּכְמוּ שְׁכַל
 הַסְּפִירוֹת נוֹטְלוֹת חֵלְקֵם מֵאוֹתָהּ
 טְפָה, כִּף נוֹטְלִים מֵהַזְרַע (מֵאוֹתוֹ
 דַּע) שְׁהוּא ו', כְּשֵׁהוּא קִטְן נַעֲשֶׂה
 שֵׁשׁ, כְּשִׁנוֹסֵעַ בִּיז'ד עוֹלָה
 לְשִׁשִּׁים, שֵׁשׁ פְּעַמִּים עֶשְׂר, אַבְל
 כַּל הַסְּפִירוֹת, כַּל אַחַת הִיא תִשְׁע,
 וּבְכָלכּוּת מִשְׁתַּלְמַת כַּל אַחַת
 לְעֶשְׂר, וְהַכֵּל נִמְשָׁף לְגִיד שְׁהוּא
 צְדִיק, וּמִמֶּנּוּ לְאוֹתָהּ יַבְשָׁה,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁמַרְיִק בְּה הַכֵּל,
 נְקַרְאֵת תַּבַּת נַח, וְסוּד הַדְּבָר -
 וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ הַשְּׁבִיעִי. מַה
 שְׁהִיתָה ה' יַבְשָׁה, נַעֲשִׂית ה"א
 הַשְּׁבִיעִי, וְזֵהוּ וּתְנַח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וּתְנַח וְדָאי בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, וְזֵהוּ גִיד צְדִיק ח"י
 הַעוֹלָמִים, בְּגִלְלֵ שְׁמַמְנוּ יוֹצֵא זְרַע
 לְיַבְשָׁה הַזֹּאת.

וְכֵר מִי שְׁמוּצִיא הַזְרַע הַזֶּה שְׁהוּא
 הַמְעֵיָן מְלַמְעֵלָה שְׁלָא בִּיבְשָׁה
 הַזֹּאת, גְרִים פְּרוּד בְּאוֹתוֹ מְעֵיָן,
 כְּכִיכּוּל פְּאֵלוּ נְפִסֵּק מְעֵיָן
 הַשְּׁכִינָה, וְיִתְרַבָּה הַמְעֵיָן שֶׁל הַצַּד
 הָאַחַר שְׁהֵם מִי הַמְּבוּל. זֵהוּ
 שְׁכַתוּב וְהַמִּים גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד
 עַל הָאָרֶץ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁאִין
 נְבִיעָה בְּאוֹתָהּ יַבְשָׁה שְׁהִיא
 כְּבֻדָּה, נַעֲשִׂית קְלָה, לְהַסְתַּלֵּק
 מְעַל יִשְׂרָאֵל, וְנִאָמַר בְּה וַתָּרֶם
 מְעַל הָאָרֶץ, וְלֹא יִרְדַּת עַד לַחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, כְּשִׁנְתַּמְלֵאֵת בְּזַכּוּת
 שְׁלָהֶם, וְהִיא כְּבֻדָּה יִרְדַּת. זֵהוּ
 שְׁכַתוּב וַתַּנַּח הַתִּיבָה בַּחֲדָשׁ
 הַשְּׁבִיעִי, שְׁהוּא תִשְׂרִי, זְרַע
 שְׁמַאל, שְׁאֵם הִיּוּ יוֹצֵאִים בּוֹ,
 יוֹצֵאוּ בְּמִיתָה, וְלֹא יִשְׁאָרוּ אֶלָּא
 אֶחָד מְעִיר וּשְׁנַיִם מִמִּשְׁפַּחָה.
 אֶחָד מְעִיר כְּמוֹ נַח, וּשְׁנַיִם
 מִמִּשְׁפַּחָה כְּמוֹ שֵׁם וַיִּפְת, וּמֵאַחַרִּים
 שְׁנַיִם שְׁנַיִם שְׁבַעָה שְׁבַעָה, מֵאוֹתֵם
 עַמֵּי הָאָרֶץ

לבעירן ועופין וחיוון, ואלין אינון דאוקרין
 ימים טובים וחגין, דאינון שנים שנים תרין
 יומין חד דראש השנה וחד דשבועות, תרין
 יומין דפורים, שבועה שבועה אלין שבועה יומין
 דפסחא, ושבועה יומין דספות, או דמתפללין
 ח"י ברכאן דצלותא בכל יומא. (דף טו
 ע"א) דסלקין לחושפון שנים שנים שבועה שבועה
 ח"י.

שדומים לבהמות וחיות ועופות,
 ואלו הם שמוקירים ימים טובים
 וחגים, שהם שנים שנים, שני
 ימים, אחד של ראש השנה ואחד
 של שבועות, שני ימים של
 פורים. שבועה שבועה, אלו שבועה
 ימים של פסח, ושבועה ימים של
 סכות, או שמתפללים שמונה
 עשרה ברכות של התפלה בכל
 יום שעולות לחשבון שנים שנים
 שבועה שבועה - שמונה עשר.

או אלו שהיו שומרים י' שהוא
 אות ברית מילה, שהוא לשמונה,
 שהכל שמונה עשר, או אלו
 שמימים תפלין בכל יום שהם
 אות י', כמו שנאמר והיה לאות
 כו', והיו קושרים אותו בח' בתי
 תפלין, שהם ד' בתי התפלין של
 ראש, וארבע פרשיות של תפלין
 של יד, או אותם ששומרים האות
 י' שבת בתחום שלו שהוא ח',
 אלפים אמה לכל צד, והכל
 שמונה עשר, את אלו הם
 מקבלים בתשובה, שהיא תבת
 נח יום הכפורים.

אבר' את האחרים לא יקבל
 בתשובה, ואם יצאו ביום הדין,
 אלו שלא היו שומרים, נאמר
 בהם ויגוע כל בשר הרמש על
 הארץ, ואלו נקראים רשעים
 גמורים שגדונים לא לתר למיתה,
 שבהם בששה ימים היתה שכינה
 מגרשת. זהו שכתוב ולא מצאה
 היונה מנוח לכף רגלה, ואלו הם
 ימים של חל.

צדיקים גמורים אליו הם
 ששומרים ח"י ושבתות וימים
 טובים, עליהם נאמר ותשב אליו
 היונה לעת ערב, וזה ערבי
 שבתות וימים טובים, ששכינה
 באה לשרות עליהם משום שהם
 קדש, כמו שנאמר קדש ישראל
 ליהוה, ואתם הדבקים ביהוה
 אלהיכם חיים פלכם היום.

או אליו יהוה נטרין י' דאיהו אות ברית מילה
 דאיהו לשמנה דכלא ח"י, או אליו דמנחן
 תפלי בכל יומא דאינון אות י', כמה דאת
 אמר (שמות יג טז) והיה לאות וכו', והו קשרין
 ליה בח' בתי דתפלי, דאינון ד' בתי דתפלין
 דרישא, וארבע פרשין דתפלין דיד, או אינון
 דנטרין אות י' שבת בתחומא דיליה דאיהו
 ח', תרי אלפי אמין לכל סטרא, וכלא ח"י,
 לאליו אינון מקבלין בתשובה, דאיהו תיבת
 נח יום הכפורים.

אבר' לאחרנין לא יקבל לון בתויבתא, ואם
 יפקון ביומא דדינא, אליו דלא הו
 נטרין, אתמר בהון (בראשית ז כא) ויגוע כל בשר
 הרמש על הארץ, ואליו אתקריאו רשעים
 גמורים דגדונין לא לתר למיתה, דבהון בשית
 יומין הות שכינתא מתתרכא הדא הוא
 דכתיב (שם ח ט) ולא מצאה היונה מנוח לכף
 רגלה, ואליו אינון יומין דחול.

צדיקים גמורים אליו אינון דנטרין ח"י
 ושבתות וימין טבין, עליהו אתמר
 ותשב אליו היונה לעת ערב ודא ערבי שבתות
 ויומין טבין, דשכינתא קא אתיא לשריא
 עלייהו בגין דאינון קדש, כמה דאת אמר (ירמיה
 א ב) קדש ישראל ליהוה, ואתם הדבקים
 ביהוה אלהיכם חיים פלכם היום (דברים ד ד).

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופזר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבילים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיד מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִידָהּ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנֵן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמֵיָא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשְׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמֵיָא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵם מִפְּנֵינִים מִכְּרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַבֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מְעֻשִׂיָּהּ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמֵיָא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמֵי יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנִאֲמַר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

ספר הזוהר הקדוש המהולק

מנוקד, עם לשון הקדש

ובו:

ספר הזוהר

זוהר חדש

תקוני הזוהר

המהלק ל-960 קונטרסים (ב-32 כרכים).
הלימוד מהולק לשנה אחת ולשלוש שנים.

בקרוב יופיע בעז"ה

באו וטלו חלק בזכות המיוחדת של

"סיום הזוהר"

ע"י לימוד 6 עמודים בלבד!

תוך מספר דקות (כ-7 דקות) הנך מסיים את הזוהר.

ותשאל כיצד?

התכנית ערוכה באופן של חלוקת הזוהר השלם,
הכולל 5760 עמודים ל-960 חוברות ("תתק"ס")

דהיינו 32 אריזות כשבכל אריזה יש 30 חוברות

ובכל חוברת 6 עמודים של דפים זוהר הקדוש (עם לשון הקודש).

וכל אחד שלומד מצטרף עם הכלל ומסיים יחדיו.
ונחשב לכל אחד ואחד כאילו סיים כל הזוהר"ק.

ירושלים: 02-6255789
בת ים: 052-6077914/054-9531936
טבריה: 050-4121015
צפת: 052-7150754/0504101341
עיר העתיקה: 054-2240932
צפון: 054-9788564
באר שבע: 08-6108605
תנ"ה: 09-8323442

"הרצים יצאו החפים"
כל הפועלים ומפעילים למען קרוב הנאולה יזכו
שמישה יראה באצבעו לכיונם ויאמר:
"בזכותכם היגעת!"

שליחו מצוה הרוצים לקנות את הסט ולדאוג להולקו באופן
מסודר ב-32 כרכים לבתי מוסד/ מדרש בערים, בשכונות,
במוטובים, בישובים, בבסיסי צה"ל ובקהילות היהודיות בחו"ל
מומנים להתקשר: 0548-436784

סט הזוהר הקדוש המהולק-לכל ימי השנה

סיום הזוהר בכמה דקות
בבית המוסד/ המדרש- משבת, ובכל זמן.

כל כרך מהלק ל-30 איש,
וכך יוכלו לסיים כל הזוהר"ק

יחדיו כאיש אחד.

לתרומות ולהנצחות: 054-8436784

